

Formanden: Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Man taler i denne Debat stadig om de to første Aar, da vi havde det aabne Marked og fri Tilførsel, og jeg gad vide, hvad andet vi skal rette os efter, naar vi kommer ud af de Restriktioner, vi lever under nu, end det aabne Marked. Vi havde det aabne Marked, og det bevises alene af den Kendsgerning, at Rugprisen var lavere i 1915 end i 1914. Det var ikke en Pris, der var skruet op af Nødtilstand, Undervandsbaadskrig og den Slags Ting. Den Gang havde vi netop aabent Marked og fri Tilførsel. Derfor er det ganske ved Siden af, naar man vil beskyldte Landbruget for at have benyttet sig af en Nødtilstand og krævet Verdensmarkedets Pris; thi siden, da der kom Nødtilstand med Hensyn til Tilførslerne, har Landbruget aldrig krævet det.

Formanden: Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Nu siger Hr. Pinstrup som et Bevis, at i 1915 fik man en lavere Rugpris end i 1914. Hvad vil det sige? Var det en lavere Pris end i 1914 i Fredstid? Nej, det var en lavere Pris end i 1914's Krigsmaaneder; straks efter Krigens Begyndelse steg Rugprisen meget betydeligt og blev ved med at stige, og saa blev Prisen i 1915 sat noget ned, det er rigtigt (*Pinstrup:* Da var der ogsaa Krig). Ja, det er fuldkommen rigtigt, men der var altsaa først foregaaet en mægtig Prisstigning, og saa lykkedes det at bringe den noget ned. I øvrigt, naar Maksimalprisen i 1915 blev sat lavere, bl. a. efter Henstilling af Hr. Pinstrup — det vækker ude i Landet den største Forfærdelse, naar jeg meddeler, at Venstre, deriblandt Hr. Pinstrup, i 1915 foreslog Maksimalprisen nedsat med 1½ Krone —, var Grunden dertil denne, at Majsprisen den Gang var sunket saa overordentligt, at man aldeles ikke interesserede sig for nogen Ombytning med Majs. Dens Pris var meget lavere den Gang.

Hedegaard: Skønt alle har maattet erkende, at det var nødvendigt, at vi fik en Kornlov, og for Resten ogsaa har maattet erkende, at det var nødvendigt, at vi fik den vedtaget hurtigst muligt, har man ikke taget imod det foreliggende Forslag med ret stor Velvillie. Det er blevet kritiseret saa at sige fra alle Sider, fra regnet Landbrugsministerens eget Parti, og det

er ret glædeligt, at vi fra Venstres Side kan staa samlede om dette Lovforslag. Trods den stærke Kritik, der er ført fra de 3 Partiers Side, har den højtærede Landbrugsminister Ret i sin Bemærkning i Gaar, at de forskellige Udtalelser dog grupperer sig om Forslaget saaledes, at han kan se ret fortrøstningsfuldt paa dets videre Skæbne. Der er nemlig ingen af de andre Partier, der i mindste Maade har sagt, hvad der skulde sættes i Stedet. Selv i den 2 Timer lange Tale, som Hr. Rode har holdt her i Dag, har han ikke sagt: Jeg vil have dette eller hint i Stedet for. Han har kritiseret alt: de finansielle Beregninger duede ikke, Forslaget om Hvedeprisen duede ikke; men han har ikke sagt noget om, hvad Pris han mente vi skulde have i Stedet for den Pris, som er fikseret i Forslaget. Derfor tror jeg, at den højtærede Landbrugsminister ret fortrøstningsfuldt kan se hen til Forslagets videre Skæbne. Der er vist ikke stor Grund til at tro, at det skal undergaa ret store Forandringer. Forslaget er anlagt paa saa gode Principper, at det vilde være heldigt, om det gennemførtes væsentlig uændret.

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til de forskellige Ordførere og Talere fra de andre Partier. Jeg vil indrømme, at Landbrugsministeren ret grundigt gik dem efter i Gaar, saa det maaske kan være noget overflødigt, at jeg gør det i Dag; men jeg vil dog fremføre nogle supplerende Bemærkninger. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Hauge, begyndte sin Tale med at juble og hovere over, at der i Lovforslaget fastsættes saa mange Bemyndigelser til Ministeren — „Landbrugsministeren er bemyndiget“ — „Landbrugsministeren er bemyndiget“ —, vil jeg i den Anledning sige, at Hr. Hauge skulde se efter i Forslaget fra i Fjor. Der staar ikke, at Landbrugsministeren er bemyndiget, men der staar flere Gange, at Indenrigsministeren er bemyndiget — om dette skal være en Fordel ved Forslaget fra i Fjor imod det for i Aar, kan der jo være delte Meninger om. Den højtærede Landbrugsminister gjorde i Gaar opmærksom paa, at det var en Vending, man brugte, og at hvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet skulde ønske en anden, vilde han kunne faa en saadan. Og naar Hr. Hauge taler om, at vi her faar ministeriel Enevælde, har han Uret i denne Paastand. Det er ikke en ministeriel Enevælde som den, vi har kæmpet imod; tværtimod, her kommer man til Rigsdagen og beder om Bemyndigelsen i Modsætning til Hr. Rode, som ikke